

Groen & Doen

Aandacht en roofvogels reguleerden gedrag van Pieter

Hero Moorlag

Telefoon: 'Hallo, met Pieterrr!' Hij was verslaafd aan drank, heroïne en wiet en rookte als een ketter. Woonde in een oude caravan. In 1995 werd hij lid van Werkgroep Roofvogels Nederland (WRN) en probeerde af te kicken. Pieter bezocht de landelijke roofvogeldag in Meppel, maar kon de drukte niet aan. De WRN bestaat 25

► Hij zag de reikwijdte van zijn daden

jaar. Twee bevlogen roofvogelaars van het eerste uur, Maria Quist en Rob Bijlsma, regelden voor Pieter contacten met WRN'ers in Groningen. Pieter ging op pad, zocht nesten van buizerd, havik en torenvalk en legde zijn bevindingen vast. Via de Wet Inschakeling Werklozen werd hij schaapherder op het Balloërveld. Hij was van de heroïne af, maar reageerde onder invloed van wiet en drank agressief naar het publiek. Gemeente Assen en Stichting Schaapskooi Rolde eisten dat hij in therapie ging. 'Drugs maakt mij boosaardig', schreef hij aan Maria Quist. Afkicken van wiet lukte niet. Op 18 september 1999 werd zijn lievelingshond Max, een Mechelse herder, voor zijn ogen doodgereden. Pieter begroef zijn trouwe makker met stokken in het graf, want Max hield van stokken.

Natuur door tralies

Eind januari 2000 ging het helemaal mis. Na overmatig wietgebruik stak Pieter om drie uur 's nachts drie mensen in Assen neer en gaf zich aan bij de politie. De slachtoffers overleefden en Pieter betoonde spijt: 'Duizend maal duizend mijn excuses!' Een lange detentie volgde. Huis van Bewaring

De Marwei in Leeuwarden, Pieter Baan Centrum in Utrecht, De Grittenborgh in Hoogeveen en tenslotte de Mesdagkliniek in Groningen. Vanuit zijn cel in De Grittenborgh volgde hij de roekenkolonie in het Grittenbos, zag buizerds overtrekken, speelde cd's af van Jimi Hendrix en bewonderde natuurfilms

op Discovery Channel. Sport en tekenen van jachttafere-len werden zijn hobbies. Door de tralies van de Mesdagkliniek zag hij roofvogels in het Sterrebos. Hij volgde de cursus dierenverzorger en mocht in de tuin werken. Maria Quist bezocht hem en kreeg bewondering voor de inzet van het personeel in het gevangeniswezen. Na jaren kreeg hij begeleid verlof en bezocht Maria en Rob. Uiteindelijk werd zijn tbs opgeheven. Hij kreeg werk in een manege, maar vertrok na een conflict. Vanaf dat moment stortte hij zich op de inventarisatie van roofvogels.

Wraakactie weidevogels

Pieter kreeg een flatje in Groningen, lichtte de burgemeester over zijn activiteiten voor de WRN in en kreeg vergunning 20 uur roofvogelwerk te doen met behoud van uitkering. Op de fiets bezocht hij de gebieden Zernike, Kardingne en Esserpolder en inventariseerde roof- en weidevogels. Pieter had een kort lontje. Conflicten bleven niet uit. Hij vond vergiftigde roofvogels en wees beschuldigend naar boeren en jagers. 'Boeren krijgen subsidie voor elk nest van een weidevogel, maar brengen beschermde roofvogels om zeep'. Hij schreef een brief aan kamerleden van alle politieke

Voedselpiramide: arend, vos en konijn. Tekening Pieter de Haan (1960-2017)

partijen. Alleen de SP reageerde en Pieter werd meteen partijlid. Hij ergerde zich aan het beheer van het Staatsbosbeheer en noemde de organisatie Staatswanbeheer. Hij bedacht een wraakactie: in Kardingne alle grutto's en kieviten doden ten bate van het behoud van roofvogels. Dat ging te ver. Rob Bijlsma greep in. Pieter kalmeerde, maar zijn woede laaide op toen het Wereld Natuur Fonds de grutto de panda van Nederland noemde. Hij zegde zijn lidmaatschap op. Pieter

wilde gehoord, gezien, serieus genomen en gewaardeerd worden. Hij genoot van de aandacht die de WRN hem gaf en hield zielsveel van het veldwerk. In 2016 werd bij hem longkanker geconstateerd met uitzaaiingen. Pieter bracht zijn laatste dagen door in hospice Gasthuis in Groningen. Maria Quist en Rob Bijlsma bezochten hem daar. Twee dagen later, op 22 maart 2017, stierf hij. Maria Quist schreef het aangrijpende boek 'Het verhaal van Pieterrr'. Het ligt bij boekhandel !pet.